

Kitab Daniél — Saratus Tilu Puluh Dalapan

Nyingkab Daniel 11: Hiji Lalampahan Nubuat ngalangkungan Sajarah

Jeff Pippenger

2024-03-15

Ayat kaopat puluh tina Daniel pasalABELAS ngagambarkeun salah sahiji ayat anu pangjero jeung pangagungna dina Firman Allah. Sajarah-sajarah nubuat anu diwakilan di jerona téh mangrupa tempat di hijikeunana roda di jero roda tina titingalian Ézékiel. Kalawan mangsa ahir gerakan Millerite dina taun 1798, sarta deui mangsa ahir gerakan malaikat katilu dina taun 1989, sajarah internal jeung eksternal umat Allah dina poé-poé panungtungan dipintonkeun. Di jero ayat éta aya pangumuman ngeunaan pangadilan anu geus deukeut, anu sumping babarengan jeung malaikat kahiji dina taun 1798, nepi ka hukum Minggu dina ayat kaopat puluh hiji. Ku kituna, ayat éta ngagambarkeun pangadilan panalungtikan ka garéja Allah anu dimimitian ku anu paéh, nepi ka panyegelan saratus opat puluh opat rébu, sarta Allah ngaluarkeun Adventisme Laodikea tina sungut-Na.

Sajarah nalika kapausan nampi tatu nu matak paéh dina taun 1798, nepi ka tatu nu matak paéh éta cageur dina ayat opat puluh hiji, digambarkeun dina sajarah ayat éta. Ti ayat opat puluh hiji saterusna ditempatkeun dina kontéks hukuman-hukuman éksékutif Allah nu beuki ngaronjat, anu dimimitian dina ayat éta. Dina harti profétis ieu, ayat opat puluh téh mangrupa ahir Daniel pasalABELAS, sedengkeun ayat hiji jeung dua tina pasal salajengna téh mangrupa awalna. PasalABELAS nembongkeun pemberontakan antikristus, pasal sapuluh ngagambarkeun awal tetenjoan Walungan Hiddekel, jeung pasal dua belas ngagambarkeun tungtungna. Pasal sapuluh jeung dua belas ngagambarkeun nu kahiji jeung nu panungtung, sedengkeun pasalABELAS téh pemberontakan di tengahna.

Bab sapuluh jeung dua belas téh sarua, sabab, béda jeung babABELAS, éta ngagambarkeun pangalaman Daniel patali jeung éta titingalian, sedengkeun babABELAS téh nyaéta éta titingalian. Bab sapuluh nyaéta hurup kahiji dina alfabét Ibrani, babABELAS nyaéta hurup katilu belas anu barontak dina alfabét Ibrani, jeung bab dua belas nyaéta hurup panungtung dina alfabét. Titingalian Walungan Hiddekel téh “Kaleresan.”

Dina pasalABELAS, awalna ngagambarkeun ahirna, sabab Kristus henteu kungsi robah. Sajarah panungtungan anu digambarkeun dina ayat opat puluh, nyaéta mangsa pangudagna gambaran sato galak. Mangsa pangudagna éta ditungtungan ku tanda sato galak, anu digambarkeun dina ayat opat puluh hiji. Ku sabab kitu, ayat hiji jeung dua tangtu nyangkem mangsa pamaséhan pikeun saratus opat puluh opat rébu, sabab mangsa éta ogé mangsa kabentukna gambaran sato galak.

“Gusti parantos nuduhkeun ka abdi kalayan écés yén gambar sato galak éta bakal diwujudkeun saméméh masa pangrojong kasempetan ditutup; sabab éta bakal jadi ujian anu agung pikeun umat Allah, anu ku dinya nasib maranéhna anu langgeng bakal dipastikeun....

“Ieu téh mangrupa ujian anu kudu kaalaman ku umat Allah saméméh maranéhna disegel.”
Manuscript Releases, jilid 15, 15.

Sok aya salawasna dua tanda jalan anu nandakeun hiji waktu ahir. Dina gerakan reformasi Musa, éta nya éta kalahiran Harun, tuluy tilu taun sanggeusna kalahiran Musa. Dina gerakan reformasi pikeun kaluar ti Babul sarta ngawangun deui Bait Allah, éta nya éta raja Darius, dituturkeun ku raja Koresy. Dina gerakan reformasi Kristus, éta nya éta kalahiran Yohanes Pembaptis, dituturkeun genep bulan saterusna ku kalahiran Kristus. Dina gerakan reformasi kaum Millerit, éta nya éta maotna sistem kapapaan dina taun 1798, dituturkeun ku maotna paus dina taun 1799. Dina gerakan reformasi malaikat katilu, éta nya éta présidén Reagan jeung présidén Bush nu kahiji, anu duanana ngawakilan taun 1989. Dina Daniel pasal sapuluh, ayat hiji, urang manggihan raja Koresy diidentifikasi.

Dina taun katilu pamaréntahan Koresy raja Persia, aya hiji perkara anu diungkabkeun ka Daniél, anu ngaranna disebut Béltesar; sarta perkara éta enya, nanging waktu anu geus ditangtukeun téh panjang; sarta manéhna ngartos kana éta perkara, jeung meunang pangartian kana éta titingalian. Daniel 10:1.

Dina ayat-ayat saterusna dina pasal sapuluh, urang ningali pangalaman Daniel anu digambarkeun ti heula saméméh Jibril nepikeun titingalian ngeunaan sajarah nubuat dina pasalABELAS. Kores nandaan mangsa ahir, sabab saméméhna Kores, kemenakan Darius, kungsi jadi panglima Darius anu maéhan Belsazar, ku kituna nandaan ahirna tujuh puluh taun pangasingan, anu jadi pralambang pangasingan salila sarébu dua ratus genep puluh taun pikeun Israél rohani di Babul rohani ti taun 538 nepi ka 1798.

“Garéja Allah di bumi ieu saéstuna aya dina panangkaran salila mangsa panjang panganiayaan anu taya eureunna ieu, sakumaha saéstuna urang Israil aya dina panangkaran di Babul salila mangsa pembuangan.” Prophets and Kings, 714.

Panutupna sarébu dua ratus genep puluh taun dina taun 1798 nandaan waktu ahir, ku kituna panutupna tujuh puluh taun ogé nandaan “waktu ahir” pikeun sajarah éta. Boh Darius boh Cyrus dipidangkeun dina pupusna Belshazzar jeung ahir karajaan Babul, sabab Cyrus, minangka panglima Darius anu ngalaksanakeun éta pancén, ngawakilan Darius. Nalika George Bush nu kahiji dilantik dina 20 Januari 1989, Reagan geus jadi présidén salila salapan belas poé kahiji dina taun 1989.

Titingalian Hiddekel mimiti dina mangsa ahir, dina taun katilu pamaréntahan Koresyus. Nalika Jibril ngamimitian ngécéskeun ka Daniel sajarah nubuat dina pasalABELAS, anjeunna heula nyebut taun kahiji Darius, sangkan écés netelakeun yén titingalian ngeunaan sajarah nubuat anu badé ditepikeun ka Daniel dimimitian dina mangsa ahir panungtungan, dina taun 1989, sabab sakabéh nabi leuwih loba nyarita ngeunaan poé-poé panungtungan tibatan poé-poé jaman maranéhna hirup.

Tapi Kami akan némbongkeun ka maranéh anu kacatet dina Kitab Kayaktian; jeung teu aya saurang ogé anu nangtung babarengan jeung Kami dina perkara-perkara ieu, iwal Mikail, pangéran maranéh. Kitu deui, dina taun kahiji Darius urang Média, nya Kami kénéh, nangtung pikeun ngukuhkeun jeung nguatkeun anjeunna. Daniel 10:21, 11:1.

Dina taun kahiji pamaréntahan Darius, anu ngalambangkeun waktu ahir dina taun 1989, Gabriel “nangtung”, ku kituna nandakeun yén dina hiji “waktu ahir”, hiji malaikat sumping. Dina taun 1798 malaikat kahiji sumping, sarta dina taun 1989, malaikat katilu sumping. Nepi ka talatah malaikat katilu dipaparin kakawasaan dina taun 2001, pangmeteraian ku malaikat katilu can dimimitian; nanging gerakan datangna malaikat katilu dina taun 1989, dilambangkeun ku Gabriel nangtung dina waktu ahir. Gabriel baris nembongkeun ka Daniel “anu kacatet dina kitab kayaktian,” sarta titingalian ngeunaan Hiddekel ngandung ciri “Kayaktian,” anu rek dipidangkeun ku Gabriel.

Dina ayat opat belas pasal sapuluh, Jibril geus ngawartosan ka Daniel yén perkara anu keur dipedar ku anjeunna dina tetenjoan ngeunaan Hiddekel téh nya éta “naon anu bakal kajadian ka umat Allah dina poé-poe panungtungan.”

Ayeuna Kami sumping pikeun ngajadikeun anjeun ngartos naon anu bakal tumiba ka umat anjeun dina poe-poe panungtungan; sabab ieu tetenjoan téh masih pikeun loba poe kénéh.
Daniel 10:14.

Ayat kadua tina pasalABELAS kitab Daniel ngagambarkeun pangaweruh anu dibuka segelna dina mangsa ahir taun 1989, sarta anu ngaidentifikasi naon anu “bakal tumiba” ka umat Allah “dina poe-poe panungtungan”.

Ayeuna kaula bade nembongkeun ka aranjeun bebeneran. Tenjo, bakal aya kénéh tilu raja nu nangtung di Pérsia; jeung nu kaopat bakal jauh leuwih beunghar ti maranéhna kabéh; sarta ku kakawasaanana lantaran kabeungharanana, manéhna bakal ngagerakkeun sakumna jalma ngalawan karajaan Grécia. Daniel 11:2.

Kores ngalambangkeun raja kadua saprak taun 1989. Anjeunna téh raja Kakaisaran Mado-Pérsia, anu ngawakilan karajaan dina nubuat Alkitab dina poé-poe panungtungan, anu diwangun ku dua tanduk, dilambangkeun ku urang Madai jeung urang Pérsia. Sanggeus raja kadua tina karajaan sato galak bumi anu tandukna dua dina waktu ahir taun 1989, masih bakal aya tilu raja deui (Clinton, Bush nu panungtung, Obama), tuluy bakal aya saurang raja anu jauh leuwih beunghar ti maranéhna kabéh. Tilu raja anu nuturkeun Bush nu kahiji jadi beunghar sanggeus kapersidenanana, sarta ngan ku sabab maranéhna geus jadi présidén. Trump, anu kaopat, anu jauh leuwih beunghar, sarta anu pangbeungharna di antara sakabéh présidén, henteu nyieun kabeungharanana ku sabab anjeunna kungsi jadi présidén, tapi utamana ngaliwatan pagawéanana dina investasi perumahan, jauh saméméh anjeunna nyalonkeun diri jadi présidén.

Baheula présidén nu pangbeungharna dina sajarah Amérika, lamun ditilik sacara rélatif, nyaéta présidén kahiji Amérika Sarikat. Saméméh Donald Trump, George Washington nyaéta présidén nu pangbeungharna dina sajarah Amérika, sarta anjeunna meunangkeun kakayaanana, saperti Donald Trump, ngaliwatan investasi harta tanah. Boh Washington boh Trump sumping kana kalungguhan kaprésidén tina latar pulitik nu teu tradisional. Washington utamana mangrupa pamingpin militér saméméh janten présidén, sedengkeun Trump mangrupa pangusaha jeung kapribadian télévisi, anu saperti Washington, teu miboga pangalaman pulitik saméméhna.

Kadua présidén éta dipikawanoh ku kapribadian anu kuat jeung gaya kapamingpinan maranéhna, sanajan sipat-sipat éta nembonganana kacida béda-bédana. Washington dipikawanoh ku kapamingpinanana anu stoik, tenang, jeung pinuh kayakinan, ogé ku ayana dirina anu ngahijikeun dina mangsa Perang Révolutionér jeung taun-taun awal Républik, ari Trump dipikawanoh ku pendekatanana anu tegas dina kapamingpinan jeung pamaréntahan. Boh Washington boh Trump mangrupa tokoh anu ngabalukarkeun kontroversi anu gedé, sanajan ku alesan anu kacida béda-bédana. Washington, sanajan kacida dipupujina, dina mangsana nyanghareupan kritik dina rupa-rupa perkara, kaasup pandanganana ngeunaan perbudakan. Kaprésidénan Trump dicirian ku rupa-rupa kontroversi, kaasup pamakéan “mean tweets”-na dina média sosial, kaputusan-kaputusan kawijakanana anu ngautamakeun America-first, jeung kasadaran-dirina sorangan.

Présidén anu kagenep nu pangleungharna téh kudu ngagerakkeun kakawasaan naga globalis. Lamun sajarah ayat kadua tina pasal sabelas dipaparkeun kana sajarah mangsa 1776, 1789, jeung 1798, urang manggihan katerangan salajengna nu nyangking perkara présidén panungtung tina sato bumi, sabab Isa ngagambarkeun tungtung ku awal. Dua mangsa kahiji nu dilambangkeun ku 1776 jeung 1789 nyayagikeun dua saksi yén présidén panungtung téh bakal jadi présidén kagenep? Wait correction needed.

Présidén anu maréntah nalika gambar sato galak dibentuk ku Amérika Sarikat, kudu jadi anu kadalapan, nyaéta anu asalna tina tujuh, sakumaha disaksian ku Peyton Randolph jeung John Hancock. Kapausan téh nyaéta sirah anu kadalapan, anu asalna tina tujuh, sarta éta nampa tatu maot anu sipatna nubuat. Pikeun jadi gambar tina kapausan, présidén anu kadalapan, anu asalna tina tujuh, ogé kudu miboga idéntifikasi nubuat salaku anu sacara nubuat “katatu” atawa “dipaéhan”.

Kapapaan narima tatu maotna ti hiji kakawasaan naga (Perancis), hiji kakawasaan naga anu geus lila dilawan ku kapapaan ti saprak mangsa Paulus nandakeun yén rusiah kajahatan éta—jalma dosa—geus jalan dina mangsa harita. Naga kapir keur nahan kapapaan supaya teu nyekel tahta, anu ahirna dipigawé ku éta dina taun 538.

Ti awalna kapausan nepi ka karuntuhanana nu pungkasan, éta salawasna bajoang ngalawan kakawasaan naga. Hiji gambar papasi nungtut yén gambar éta bajoang jeung hiji kakawasaan naga. Dina Wahyu tujuh welas papasi, anu mangrupikeun sirah ka dalapan, nyaéta anu asalna tina tujuh sirah, tungtungna diduruk ku seuneu sarta dagingna didahar ku sapuluh raja. Dina duanana maotna (1798 jeung poé-poé panungtungan), sato galak kapausan dipaéhan ku hiji kakawasaan naga. Sangkan Amérika Sarikat ngabentuk hiji gambar tina sato galak, présidén ka dalapan ogé kudu dipaéhan ku hiji kakawasaan naga anu keur diparangan ku dirina, sarta raja ka genep sanggeus mangsa ahir dina 1989, nyaéta raja anu ngagerakkeun sakumna kakawasaan naga.

Ronald Reagan téh saurang Protestan murtad, ari George Bush nu kahiji mah saurang globalis klasik. Salah sahiji cutatanana nu kasohor nyaéta nalika anjeunna ngabohong ku nyebutkeun, dina 18 Agustus 1988, “And I’m the one who will not raise taxes. My opponent now says he’ll raise them as a last resort, or a third resort. But when a politician talks like that, you know that’s one

resort he'll be checking into. My opponent won't rule out raising taxes. But I will. And the Congress will push me to raise taxes and I'll say no. And they'll push, and I'll say no, and they'll push again, and all I can say to them is: read my lips: no new taxes."

Salain ti éta bohong umum, anu mangrupikeun sipat hiji wakil tina kakawasaan naga, kutipan anjeunna anu pangsohorna nyaéta dina sidang gabungan Kongrés tanggal 11 Séptémber 1990, nalika anjeunna nyarios, "Ayeuna, urang tiasa ningali hiji dunya anyar mimiti katempo. Hiji dunya anu di jerona aya kamungkinan anu kacida nyata pikeun hiji tatanan dunya anyar. Dina kecap-kecap Winston Churchill, hiji 'tatanan dunya' anu di jerona 'prinsip-prinsip kaadilan jeung kaulinan anu adil ... ngajaga anu lemah tina anu kuat ...' Hiji dunya tempat Perserikatan Bangsa-Bangsa, sanggeus dibébaskeun tina kabuntuan perang tiis, geus siap pikeun ngalaksanakeun visi sajarah para pangadegna." Bush nu kolot téh saurang globalis, sanajan anjeunna ngaidentifikasi dirina salaku saurang Républikan.

Bill Clinton nyaéta présidén kahiji anu ngayakeun upacara pelantikanna di Lincoln Memorial, anu hartina anjeunna nyanghareupkeun tonggongna ka Lincoln sarta nyanghareup ka obelisk Monumén Washington, hiji obelisk anu sacara jero pinuh ku lambang-lambang Freemasonry. Boh obelisk éta boh lambang-lambang Freemasonry anu dipilih ku anjeunna pikeun dipapay nalika anjeunna sacara palsu ngucapkeun sumpah kasatiaanna ka Konstitusi, ngagambarkeun lain waé yén anjeunna geus ngabalingkeun tonggongna ka lambang anti-perbudakan, nyaéta Lincoln Memorial, tapi ogé yén posisi sajarah anu dipilih ku Clinton saluyu jeung pidato panarimaanna, tempat anjeunna muji saurang profesor anu kungsi ngajar anjeunna di Universitas Jesuit anu kungsi dihadiranna.

Eta profesor, Carroll Quigley, nulis buku: *Tragedy and Hope: A History of the World in Our Time*, nu diterbitkeun taun 1966, sarta sacara leres jeung lega dipikaharti minangka "Bibél pikeun gagasan globalis". Sakumaha Al-Qur'an pikeun Islam, jeung sakumaha *Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry*, nu ditulis ku Albert Pike, sarta diterbitkeun taun 1871, dianggap minangka paparan anu panglengkepna ngeunaan ajaran-ajaran ésotérik Freemasonry; atawa sakumaha *The Book of Mormon* pikeun para Latter Day Saints, buku Quigley téh mangrupa Bibél filsafat globalis. Kalolobaan jalma tangtu bakal nyaho upama Clinton muji Muhammad tina Al-Qur'an, atawa upama manéhna muji Joseph Smith tina *The Book of Mormon*, sarta sabagian bakal nyaho saha Albert Pike téh, tapi ngan saeutik anu nyaho yén pujian Clinton ka Quigley saluyu jeung agénda globalisna sorangan, sarta panolakanana kana prinsip-prinsip anu diwakilan ku Abraham Lincoln.

Dina éta biantara, Clinton nyarios: "Nalika keur rumaja, kuring ngadangu panggero John Kennedy kana kawarganagaraan. Tuluy, nalika jadi mahasiswa di Georgetown, kuring ngadangu éta panggero dijentrekeun ku saurang profesor nu ngaranna Carroll Quigley, anu nyarios ka kami yén Amérika téh bangsa pangagungna dina sajarah sabab rahayat urang salawasna percaya kana dua hal: yén isukan bisa leuwih hade tibatan poé ieu jeung yén masing-masing urang miboga tanggung jawab moral pribadi pikeun ngajadikeun éta kajadian." Gagasan Carroll Quigley ngeunaan kumaha "ngajadikeun Amérika agung deui", nyaéta supaya Amérika Sarikat nyerahkeun kadaulatan nasionalna ka Perserikatan Bangsa-Bangsa. Clinton téh saurang Démokrat, globalis, wawakil naga.

“Bapa siga anakna”, George Bush nu panungtungan téh saurang globalis, sarta sarua jeung bapana, saurang globalis anu ngaku dirina Républikan. Buah apel moal ragrag jauh ti tangkalna. Alkitab ngangkat patalékan rétoris, “Naha dua jalma bisa leumpang babarengan, iwal lamun maranéhna sapamadegan?” Jalma ngan saukur perlu ngalacak réa-réa usaha anu dihontal ku Bush nu panungtungan babarengan jeung Bill jeung Hillary Clinton pikeun ningali jeung saha Bush nu panungtungan sapamadegan.

Barack Hussein Obama nyatakeun hiji pernyataan ngeunaan ngarobah Amérika Sarikat sacara dasariah dina hiji rapat kampanye teu lila saméméh anjeunna kapilih jadi Présidén. Dina tanggal 30 Oktober 2008, di Columbia, Missouri, Obama nyarios: “We are five days away from fundamentally transforming the United States of America.” Pernyataan éta mangrupa bagian tina pesen Obama anu leuwih jembar ngeunaan “hope and change”, anu jadi téma puseur dina kampanye kapersidénan taun 2008, nekenkeun komitmen kana réformasi kawijakan anu signifikan jeung hiji arah anu béda pikeun nagara éta. Arah anu dipalingkeun ku anjeunna pikeun nagara éta nyaéta kana kawijakan naga globalisme, anti-bodas, pro-aborsi, anti-bahan bakar karbon, anti-Amérika pro-globalisme, Diversity, Equity, Inclusion, sajarah palsu tina Critical Race Theory, jeung sajabana terus. Obama lain saukur saurang pangatur komunitas; anjeunna harita jeung nepi ka ayeuna téh mangrupa wawakil tina agenda globalis kakawasaan naga.

Nanging Trump, béda jeung pulitikus modéren anu ilahar, leuwih loba nyumponan jangjina batan gabungan sakumna tujuh présidén séjén dina mangsa nu dimimitian taun 1989. Anjeunna satia kana komitmen pikeun ngajadikeun Amérika agung deui, sarta dina usaha éta, anjeunna ngagugah kakuatan-kakuatan globalis anu keur nyekel kakawasaan, lain ngan di Amérika Sarikat wungkul, tapi ogé di sakuliah dunya.

Joe Biden teu gaduh bukti nanaon pisan yén manéhna téh lain nanaon iwal ti saurang globalis deui.

Sato galak Katolik ngalakonan perang anu panjang jeung berkepanjangan jeung kakawasaan naga, sarta présidén anu keur maréntah dina waktu Amérika Sarikat ngawangun hiji gambaran tina kapausan, ku kabutuhan nubuat, bakal aya dina hiji perjuangan ngalawan kakawasaan naga. Teu aya sahiji ogé ti antara présidén-présidén anu masih hirup, iwal ti Donald Trump, anu bakal ngalakonan perang jeung kakawasaan naga, sabab Demokrat téh sacara kabuka globalis (naga), jeung George Bush anu panungtung, nyaéta, saperti bapana ogé (saurang Républikan anu ngaku kitu, padahal sabenerna naga globalis), sabab Isa salawasna ngagambarkeun anu panungtung ku anu kahiji.

Urang baris neraskeun ieu pangajaran dina artikel salajengna.

“Hiji krisis anu gedé ngantosan umat Allah. Hiji krisis ngantosan dunya. Perjuangan anu pangmangpaatna dina sakabéh jaman geus caket pisan di hareupeun urang. Kajadian-kajadian anu salila leuwih ti opat puluh taun, dumasar kana kawibawaan firman nubuat, ku urang geus dinyatakeun baris datang, ayeuna keur lumangsung di hareupeun panon urang. Geus aya dorongan ka para anggota législatif bangsa ieu ngeunaan perkara amandemen kana Konstitusi anu ngawatesan kabébasan nurani. Perkara maksa pangreksaan poé Minggu geus jadi salah sahiji hal anu dipikaresep jeung penting sacara nasional. Urang terang pisan naon hasil tina

gerakan ieu bakal jadi. Tapi naha urang geus siap nyanghareupan éta? Naha urang geus satia ngalaksanakeun kawajiban anu ku Allah geus dipercayakeun ka urang, nyaéta méré pangéling ka jalma-jalma ngeunaan bahaya anu aya di hareupeun maranéhna?”

“Aya loba, malah di antara jalma-jalma anu keur ngalibet dina gerakan ieu pikeun maksa pangregepkeun poe Minggu, anu kabur ku hasil-hasil anu bakal nuturkeun tina ieu léngkah. Maranéhna henteu ningali yén maranéhna keur langsung nyerang kana kabébasan agama. Aya loba anu can kungsi ngartos kana tuntutan Sabat Alkitab jeung kana pondasi palsu anu jadi tumpuan lembaga poe Minggu. Sagala gerakan anu ngarojong panerapan agama saéstuna mangrupa hiji kalakuan ngéléhkeun diri ka kapausan, anu salila mangsa-mangsa anu kacida lilana terus-terusan perang ngalawan kabébasan nurani. Pangregepkeun poe Minggu ngahutang ayana minangka hiji lembaga anu disebut Kristen ka ‘rahasia kajahatan;’ sarta paksaanana bakal jadi pangakuan anu nyata kana asas-asas anu jadi batu juru pisan tina Romanisme. Lamun bangsa urang nepi ka kitu jauh nampik asas-asas pamaréntahanana nepi ka netepkeun hiji undang-undang poe Minggu, dina ieu kalakuan Protestanisme bakal ngajabat leungeun jeung kapopéan; éta moal lain iwal ti méré hirup ka kajaliman anu geus lila kalawan kacida hayangna ngawas-ngawas kasempetanana pikeun ngaluncat deui kana kakawasaan lalim anu aktif.”

“Gerakan Reformasi Nasional, anu ngalaksanakeun kakawasaan panerapan kaagamaan, bakal, lamun geus mekar sapinuhna, nembongkeun kateu-sabaran jeung panindasan anu sarua jeung nu kungsi marajalela dina jaman-jaman baheula. Déwan-déwan manusa harita ngarebut hak-hak istimewa anu kagungan Kaallahan, ngarebut kabébasan nurani ku kakawasaanana anu lalim; sarta panjara, pangasingan, jeung pati ngudag jalma-jalma anu ngalawan kana parentah-parentah maranéhna. Lamun kapausan atawa prinsip-prinsipna deuih dipasrahkeun kana kakawasaan ku jalan panerapan, seuneu panganiayaan bakal hurung deui ngalawan jalma-jalma anu moal ngorbankeun nurani jeung bebeneran demi nurut kana kasalahan-kasalahan anu dipikaresep ku balaréa. Kajahatan ieu geus aya dina ambang kajadian.”

“Nalika Allah parantos maparin ka urang terang nu nembongkeun bahaya-bahaya nu aya di hareupeun urang, kumaha urang tiasa katémbong beresih di payuneun Anjeunna lamun urang ngalalaworakeun pikeun ngaluarkeun unggal upaya anu aya dina kakawasaan urang sangkan éta dibawa ka hareupeun jalma-jalma? Naha urang tiasa ngarasa cukup lamun ninggalkeun maranéhna nyanghareupan perkara anu pohara penting ieu tanpa dipépéling?” Testimonies, jilid 5, 711, 712.